

[Justitsministeren]

gæring om aktindsigt, skal gøres bekendt med dokumenterne ved, at der gives den pågældende adgang til at gennemse dem på stedet, eller ved, at der gives vedkommende en afskrift eller en fotokopi af dem. Det er dog forudsat, at begæring om at få afskrift af en sags dokumenter i almindelighed imødekommes, medmindre særlige forhold, herunder antallet af dokumenter, taler derimod.

Reglerne om betaling for fotokopier af dokumenter, som udleveres efter begæring i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen, er fastsat i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 280 af 10. juni 1970. I henhold til § 1 i denne bekendtgørelse kan myndighederne som betaling for afskrifter og fotokopier af dokumenter opkræve 10 kr. for først påbegyndte side og 5 kr. for hver påbegyndt efterfølgende side. Betalingens størrelse blev i 1970 – i overensstemmelse med lovens forarbejder – fastsat således, at den svarede til, hvad der var gældende efter retsafgiftsloven vedrørende betaling for kopier m.v., der blev udleveret af retten. Medens betalingen efter retsafgiftsloven siden er blevet forhøjet fra 10 til 20 kr. for første side, har størrelsen af betalingen for kopier efter offentlighedsloven været uændret siden 1970.

Spørgsmålet om betaling for kopier er behandlet i betænkningen om offentlighedslovens revision (nr. 857/1978), hvori udvalget side 333 ff. bl.a. anfører, at en betalingsordning bør opretholdes også efter offentlighedslovens revision. Udvalget foreslår, at fastsættelsen af gebyret for udlevering af fotokopier bør tage sit udgangspunkt i de direkte forbundne omkostninger ved at fremstille sådanne kopier. På den baggrund foreslår udvalget bl.a., at betalingen for de efterfølgende kopier nedsættes fra 5 til 1 kr.

Justitsministeriet er indstillet på at tage spørgsmålet om betaling for kopier op i forbindelse med revisionen af offentlighedsloven.

Justitsministeriet finder imidlertid ikke, at de nugældende betalingsregler i praksis kan antages at være en hindring for, at personer kan få aktindsigt efter offentlighedsloven.

Spm. nr. S 127

Til *boligministeren* (29/10 82) af:

Pelle Voigt (SF):

»Mener ministeren, at det er acceptabelt og lovligt, såfremt et almennyttigt boligselskab til finansieringen af et ejerboligbyggeri bruger selskabets tabs- og vindingskonto, dispositionskonto og midler hidrørende fra mellemregning mellem selskabets almennyttige afdelinger?«

Besvarelse (8/11 82):

Boligministeren (Bollmann):

De midler, et boligselskab disponerer over, og som stammer fra selskabets afdelinger, er dels afdelingernes bidrag til selskabets dispositionsfond og dels afdelingernes henlæggelsesmidler.

Dispositionsfondens midler må ifølge bekendtgørelsen om almennyttig boligvirksomhed kun anvendes til imødegåelse af ekstraordinære tab ved afdelingers og datterselskabers drift og til sikring af selskabets fortsættelse. Henlæggelsesmidler må kun anvendes til de fornyelser og istandsættelser, som henlæggelsesmidlerne er beregnet til.

Derimod kan midlerne udlånes til andre formål i et vist omfang. Dispositionsfondens midler kan udlånes i det omfang, hensynet til selskabets økonomi og likviditet tillader det. Indtil 25 pct. af henlæggelsesmidler kan udlånes under forudsætning af, at udlånet ikke berører midlernes sikkerhed og likviditet.

Selskaberne kan herudover disponere over eventuelle frie midler, der ikke hidrører fra afdelingernes lejebetalinger, f.eks. overskud fra byggesagshonorarer og visse renteindtægter m.v.

I selskabernes regnskaber figurerer ikke specielle tabs- og vindingskonti, men eventuelle overskud på driften skal overføres til selskabernes byggefond.

Ved salg af afdelinger, der er opført med salg for øje, skal fortjenesten deles mellem dispositionsfond og byggefond, hvorimod eventuelle tab ikke må debiteres selskabets dispositionsfond, byggefond og ej heller afdelingernes henlæggelsesmidler, men alene skal modregnes i selskabets »frie« midler.

Spm. nr. S 128

Til *industriministeren* (1/11 82) af:

Tove Lindbo Larsen (S):